תנא רבי נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי · משמע דוקא משום דמעכבי הא לא לא מעכבי לא מיחייב בחוץ ותימה דמשמע בזבחים פרק בית שמאי (דף נט·) דרבי נחמיה בשירים החיצונים לחיי והתם מייתי ברייתא דמיס הנשפכים לחמה אין חייבין עליהן בחוץ ואין מחשבה פוסלת בהן ואין טעון כיסוי ופריך ליפלוג ולימא בדידה מצינו בדמיס בשירים בשלא מתנה שבחטאת לאין טעון כיסוי ואין מחשבה פוסלת בהן ואין חייבין עליהן בחוץ ומשני הא מני רבי נחמיה היא דאמר שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב ולא מיתני ליה תלתא חיובי אלמא לרבי נחמיה שלשה מתנות שבחטאת אין טעון כיסוי ואין מחשבה פוסלת בהן א"כ הוא הדין נמי דלא מעכבי ואפי' הכי הקריבן בחוץ חייב אם כן הוא הדין שירים אע"ג דלא מעכבי ליחייב עליהן בחוץ ועוד אי יתכן זה דלרבי נחמיה שלשה מתנות שבחטאת לא מעכבי ושירים מעכבי ועוד דמשמע בריש פרק בית שמאי (שם לח·) ולעיל בפ"ק (דף סו·) דלא מליט דמיס שחלבי למעוטי חלבין למעלה בחד מקום שיהו מעכבין ולפי זה הרי מליט לרבי נחמיה ועוד הקשה רבינו יעקב מאורלי"ש דבפרק בית שמאי (נז"ם) משמע דבחיטוים לחיי ובפרק השוחט והמעלה (שם דף קיא·) אמרינן דלמאר רב אחא בר אחבה מחלוקת בשירים הפנימים אבל בשירים החיצונים דברי הכל אין מעכבין כי קאמר ר' נחמיה בשירים הפנימים ועוד דבסוף פרק השוחט והמעלה (שם דף קיב·) גבי חטאת שקיבל דמה בשני כוסות דמוקי לה כרבי נחמיה וקאמר משל למה הדבר דומה וכו' ומוקי לה בשעיר נשיא אלמא רבי נחמיה בחיטוים לחיי דומיא דשעיר נשיא מיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא למימר רבי נחמיה בפנימיים לחיי וכל מקום שאר הקשיות תיקני לן ואין לתרץ דסוגיא דריש פרק בית שמאי (שם דף לח:) דלא כרבי יוחנן כיון דבפרק השוחט והמעלה (שם קיא·) במסקנא מיתוקמא מילתא דרבי יוחנן בתר דאמר רב אחא בר אחבה בו' ותירץ רבינו חיים כהן ז"ל דה"ק רבי יוחנן תנא רבי נחמיה בחיטוים לחיי דומיא דשעיר נשיא דאע"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא דשעיר נשיא מיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא למימר רבי נחמיה בפנימיים לחיי סוף עבודה והלא אין מעבדין דגמרינן מחיבים ופדרים דלא פרכא מה לחבים ופדרים שכן תחילת עבודה שיהו הפנימיים שכן מעכבין חיבים ופדרים יוכיחו ולא נהירא ל"ש שכן תחילת עבודה שירים הפנימיים יוכיחו ולא פרכא מה לשירים הפנימיים שכן מעכבין חיבים ופדרים יוכיחו ולא נהירא ל"ש דהיכי קאמר שירים הפנימיים יוכיחו שהן סוף עבודה והלא תחילת עבודה קודם לאותה הקטרה ומעלה למלן דאמר פנימיים מעכבי על כן פירש ריב"ש דלמסקנא דמסקינן בשירים החיצונים לרבי נחמיה לא מעכבי ה"מ תנא רבי נחמיה דאמר שירים הפנימיים מעכבין וכיון דמעכבין מכתבר לעשות חיצונים כמו תחילת עבודה לכל הפחות ולדמות לחיבים ופדרים דכיון דרחמנא אחביבינהו כולי האי לפנימיים דמעכבי יש לנו לעשות חיצונים כתחילת עבודה כיון דלא הוו במקום המתנות אלא ע"ג אלעבת היסוד הוו להו תחילת עבודה אחרת ואין סוף עבודה דאמרינן אע"ג דלא מעכבי חייב עליהם בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דלא מעכבי וחייבין עליהם בחוץ והייט דאמר פרק בית שמאי (דף לח:) אימור דמתנות ליה לרבי נחמיה לענין העלאה בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דמחיבים ופדרים לחודייהו ילוף כדפרישית ואע"ג דפריכה רבי עקיבא לא אם אמרת בחיבים ופדרים שכן תחילת עבודה ולא מידי הייט משום דלא צריך דפריכא דר' עקיבא לא הוי פריכא אלא אליבא דנפשיה דקסבר שירים הפנימיים אינן מעכבין והא דפריך ליה מעיקרא נמי רבי עקיבא והלא שירי הדם שירי מנה הן אליבא דנפשיה דאמר פי' אפילו בפנימיים ורבי נחמיה השיבו אחיבים ופדרים יוכיחו ולדבריו דרבי עקיבא קאמר כדמפרש התם ולא לגמרי לדבריו לחפי' לדברי עצמו צריך ראיה מאחיבים ופדרים דמעכבי מעכבי כמאי דקרי ליה שירי מנה ואיהו לא ס"ל הכי אלא ס"ל דפנימיים מעכבין ומיגייהו אין אחיבים בתוך כדפרי' והשתא אחי אפיר דקתני שירי הדם סתמא במתני' ובברייתא דחייב דמשמע דבכולהו מחייב ר' נחמיה ומתוחמו מעט שפירש' דתחילת עבודה תחיב לחיב בתוך וגמריגן להו מאחיבים לפי שאינן במקום תחילת המתנות אלא על גב היסוד מהתם מעמא הוה ס"ד מעיקרא דמעכבין חיטוים דלא לא כן מאיזה טעם הוה סבור לומר דמעכבי מקמי דאייתי מילתא דרב אחא והוה ס"ד דאפילו חיטוים מעכבי והא ליכא קרא אלא בפנימיים וכלה מכפר אם כלה כפר אלא ע"כ משמעתא דפרישית וי"ת פירש בע"א וקשה מוכח לפי' לכן לא כתבתיו ובזבחים פרק אמתנות דלפני ולפנים ודהיכל מייתי לה לומר דכל מתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי דאם נשפך הדם קודם שנמר כל מתנות לפני ולפנים מביא פר אחר ומתחיל בתחילה אלא י"ל לענין נשפך הדם קאמר זה לפני ולפנים דכולהו כחדא מתנה חביבי דהיכל כחדא מתנה וכן דמוכח מיהו טבל לייבב פירוש רש"ל דה"ק זה לפני ולפנים דמתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה אם וכן בהיכל חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה בהיכל מוכח כמשמעו חדא תחיבי ומכפר על שנממא בפנים ולא שהה כשיעור השתחויה ועבד עבודה ומשום דפשטיה דקרא מייתי בכפרה שמכפר על מקדש הקודם על הכהנים ועל עם הקהל כי' על כן פירש רש"י כן: דברי

רבי יהודה סבר · אמקום שכפרתו אחת בשנה כתיבא חוקה לכל תהיכל ואעזרות אפי' דברים הנעשים בבגדי לבן שאין כפרתן בהן גדול אלא אחת בשנה לא כתיבא חוקה: **דברים שבפרכרים בהן פעם בשנה** · בין אמקום בין אלבגדים: **כתיב זאת** · משמע חוקה אחת על זאת כתיבה ולא על אחרת: **למעוטי שירים** · שפיכת שירים דלא מעכבי דבר המאוחר להם אם הקדימו להם ואע"פ שהן נעשין בבגדי לבן אין סדרן מעכב: **ור' יהודה אי מעכבי** · אחר דברים הנעשים בבגדי לבן מבחוץ בכסדרן מעכבי אף שירים בסדרן: **ואי לא מעכבי** · אחר דברים הנעשים בבגדי לבן, לא מעכבי הני, דתיהוה נמי עבודה המעכבת כפרה היא ומאי חזיא למעוטה: **כדאמרן** · דלרבי יהודה שירים מעכבי כפרה כשאחר המתנות אי עקר להו לגמרי הלך אי חוקה לאחרת כתיבא אחדיהו נמי כתיבא: **אפי' מס לא נאמר** · מי מעכב על ידיו אלא נדרום בלשון זה אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר: **ואמרינן** · בתיהוה מקומן (זבחים דף נב·): **מנמנות דורשין** · מר משמע ליה הכי ומר משמע ליה הכי: **שירים מעכבי איכא בינייהו** · דלר' יהודה סבר שירים לא מעכבי והכי קאמר אם כפר עיקר המתנות כלה ואפי' לא שפך שירים אלא דלרבי יהודה סבר מעכבי והכי קאמר אם כלה הכל לא כפר, ואם לא (א)(כפר) הכל אין הכפרה של מתנות כפרה: **ומי אמר רבי יוחנן הכי** · דלרבי נחמיה שירים לא מעכבי דקאמרינן לעיל שניהן מקרא אחד דרשו ומסקנא לר' נחמיה חד למעוטי שירים דלא מעכבי: **ומאמר רבי יוחנן** · במסכת זבחים בפרק השוחט והמעלה בחוץ (שם קיא·) תנא רבי נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי דקאמר רבי נחמיה אתם שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב בכרתות אלא בשעיר נשיא דמיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא דשעיר נשיא מיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא למימר רבי נחמיה בפנימיים לחיי סוף עבודה והלא אין מעבדין דגמרינן מחיבים ופדרים דלא פרכא מה לחבים ופדרים שכן תחילת עבודה שירים הפנימיים יוכיחו ולא נהירא ל"ש דהיכי קאמר שירים הפנימיים יוכיחו שהן סוף עבודה והלא תחילת עבודה קודם לאותה הקטרה ומעלה למלן דאמר פנימיים מעכבי על כן פירש ריב"ש דלמסקנא דמסקינן בשירים החיצונים לרבי נחמיה לא מעכבי ה"מ תנא רבי נחמיה דאמר שירים הפנימיים מעכבין וכיון דמעכבין מכתבר לעשות חיצונים כמו תחילת עבודה לכל הפחות ולדמות לחיבים ופדרים דכיון דרחמנא אחביבינהו כולי האי לפנימיים דמעכבי יש לנו לעשות חיצונים כתחילת עבודה כיון דלא הוו במקום המתנות אלא ע"ג אלעבת היסוד הוו להו תחילת עבודה אחרת ואין סוף עבודה דאמרינן אע"ג דלא מעכבי חייב עליהם בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דלא מעכבי וחייבין עליהם בחוץ והייט דאמר פרק בית שמאי (דף לח:) אימור דמתנות ליה לרבי נחמיה לענין העלאה בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דמחיבים ופדרים לחודייהו ילוף כדפרישית ואע"ג דפריכה רבי עקיבא לא אם אמרת בחיבים ופדרים שכן תחילת עבודה ולא מידי הייט משום דלא צריך דפריכא דר' עקיבא אלא אליבא דנפשיה דקסבר שירים הפנימיים אינן מעכבין והא דפריך ליה מעיקרא נמי רבי עקיבא והלא שירי הדם שירי מנה הן אליבא דנפשיה דאמר פי' אפילו בפנימיים ורבי נחמיה השיבו אחיבים ופדרים יוכיחו ולדבריו דרבי עקיבא קאמר כדמפרש התם ולא לגמרי לדבריו לחפי' לדברי עצמו צריך ראיה מאחיבים ופדרים דמעכבי מעכבי כמאי דקרי ליה שירי מנה ואיהו לא ס"ל הכי אלא ס"ל דפנימיים מעכבין ומיגייהו אין אחיבים בתוך כדפרי' והשתא אחי אפיר דקתני שירי הדם סתמא במתני' ובברייתא דחייב דמשמע דבכולהו מחייב ר' נחמיה ומתוחמו מעט שפירש' דתחילת עבודה תחיב לחיב בתוך וגמריגן להו מאחיבים לפי שאינן במקום תחילת המתנות אלא על גב היסוד מהתם מעמא הוה ס"ד מעיקרא דמעכבין חיטוים דלא לא כן מאיזה טעם הוה סבור לומר דמעכבי מקמי דאייתי מילתא דרב אחא והוה ס"ד דאפילו חיטוים מעכבי והא ליכא קרא אלא בפנימיים וכלה מכפר אם כלה כפר אלא ע"כ משמעתא דפרישית וי"ת פירש בע"א וקשה מוכח לפי' לכן לא כתבתיו ובזבחים פרק אמתנות דלפני ולפנים ודהיכל מייתי לה לומר דכל מתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי דאם נשפך הדם קודם שנמר כל מתנות לפני ולפנים מביא פר אחר ומתחיל בתחילה אלא י"ל לענין נשפך הדם קאמר זה לפני ולפנים דכולהו כחדא מתנה חביבי דהיכל כחדא מתנה וכן דמוכח מיהו טבל לייבב פירוש רש"ל דה"ק זה לפני ולפנים דמתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה אם וכן בהיכל חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה בהיכל מוכח כמשמעו חדא תחיבי ומכפר על שנממא בפנים ולא שהה כשיעור השתחויה ועבד עבודה ומשום דפשטיה דקרא מייתי בכפרה שמכפר על מקדש הקודם על הכהנים ועל עם הקהל כי' על כן פירש רש"י כן: דברי

רבי יהודה סבר · דברים הנעשים בבגדי לבן פעם אחת בשנה ור' נחמיה סבר דברים המתכפרין בהן פעם אחת בשנה, אמר לר' יהודה מקום כתיב אלא היינו טעמיה דרבי יהודה כתיב "זאת" וכתיב "אחת" חד למעוטי בגדי לבן מבחוץ וחד למעוטי בגדי זהב ור' נחמיה חד למעוטי בגדי זהב וחד למעוטי שירים דלא מעכבי ור' יהודה אי מעכבי מעכבי, ואי לא מעכבי, לא מעכבי כלתניא וכלה מכפר את הקודש אם כפר כלה, ואם לא כפר לא כלה דברי ר' יהודה מפני מה לא נאמר אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר שאם חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום ואמרינן מאי ביניידו: רבי יוחנן ור' יהושע בן לוי חד אמר משמעות דורשין איכא בינייהו וחד אמר שירים מעכבי איכא בינייהו; ומי אמר ר' יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן תנא ר' נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי? קשיא. אמר רבי תנינא קטורת שחפנה קודם שחיטתו של פר לא עשה ולא כלום, כמאן? דלא כר' יהודה דאי ר' יהודה האמר כי כתיבא חוקה בדברים הנעשים בבגדי לבן מבפנים הוא דכתיבא, אפי' תימא ר' יהודה צורך פנים כפנים דמי, אם עד שלא נמר מתנות שבפנים נשפך הדם יביא דם אחר ויחזור ויזה בתחילה ואם איתא יחזור ויחפון מבעי ליה? בקטורת

זבחים דף נב: כלה לא כפר, ואם לא (א)(כפר) הכל אין הכפרה של מתנות כפרה: **ומי אמר רבי יוחנן הכי** · דלרבי נחמיה שירים לא מעכבי דקאמרינן לעיל שניהן מקרא אחד דרשו ומסקנא לר' נחמיה חד למעוטי שירים דלא מעכבי: **ומאמר רבי יוחנן** · במסכת זבחים בפרק השוחט והמעלה בחוץ (שם קיא·) תנא רבי נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי דקאמר רבי נחמיה אתם שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב בכרתות אלא בשעיר נשיא דמיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא דשעיר נשיא מיהו הא לא קשיא דלא"ג דהמשל הוי בשעיר נשיא אלא למימר רבי נחמיה בפנימיים לחיי סוף עבודה והלא אין מעבדין דגמרינן מחיבים ופדרים דלא פרכא מה לחבים ופדרים שכן תחילת עבודה שירים הפנימיים יוכיחו ולא נהירא ל"ש דהיכי קאמר שירים הפנימיים יוכיחו שהן סוף עבודה והלא תחילת עבודה קודם לאותה הקטרה ומעלה למלן דאמר פנימיים מעכבי על כן פירש ריב"ש דלמסקנא דמסקינן בשירים החיצונים לרבי נחמיה לא מעכבי ה"מ תנא רבי נחמיה דאמר שירים הפנימיים מעכבין וכיון דמעכבין מכתבר לעשות חיצונים כמו תחילת עבודה לכל הפחות ולדמות לחיבים ופדרים דכיון דרחמנא אחביבינהו כולי האי לפנימיים דמעכבי יש לנו לעשות חיצונים כתחילת עבודה כיון דלא הוו במקום המתנות אלא ע"ג אלעבת היסוד הוו להו תחילת עבודה אחרת ואין סוף עבודה דאמרינן אע"ג דלא מעכבי חייב עליהם בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דלא מעכבי וחייבין עליהם בחוץ והייט דאמר פרק בית שמאי (דף לח:) אימור דמתנות ליה לרבי נחמיה לענין העלאה בחוץ מדי דהוה אחיבים ופדרים דמחיבים ופדרים לחודייהו ילוף כדפרישית ואע"ג דפריכה רבי עקיבא לא אם אמרת בחיבים ופדרים שכן תחילת עבודה ולא מידי הייט משום דלא צריך דפריכא דר' עקיבא אלא אליבא דנפשיה דקסבר שירים הפנימיים אינן מעכבין והא דפריך ליה מעיקרא נמי רבי עקיבא והלא שירי הדם שירי מנה הן אליבא דנפשיה דאמר פי' אפילו בפנימיים ורבי נחמיה השיבו אחיבים ופדרים יוכיחו ולדבריו דרבי עקיבא קאמר כדמפרש התם ולא לגמרי לדבריו לחפי' לדברי עצמו צריך ראיה מאחיבים ופדרים דמעכבי מעכבי כמאי דקרי ליה שירי מנה ואיהו לא ס"ל הכי אלא ס"ל דפנימיים מעכבין ומיגייהו אין אחיבים בתוך כדפרי' והשתא אחי אפיר דקתני שירי הדם סתמא במתני' ובברייתא דחייב דמשמע דבכולהו מחייב ר' נחמיה ומתוחמו מעט שפירש' דתחילת עבודה תחיב לחיב בתוך וגמריגן להו מאחיבים לפי שאינן במקום תחילת המתנות אלא על גב היסוד מהתם מעמא הוה ס"ד מעיקרא דמעכבין חיטוים דלא לא כן מאיזה טעם הוה סבור לומר דמעכבי מקמי דאייתי מילתא דרב אחא והוה ס"ד דאפילו חיטוים מעכבי והא ליכא קרא אלא בפנימיים וכלה מכפר אם כלה כפר אלא ע"כ משמעתא דפרישית וי"ת פירש בע"א וקשה מוכח לפי' לכן לא כתבתיו ובזבחים פרק אמתנות דלפני ולפנים ודהיכל מייתי לה לומר דכל מתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי דאם נשפך הדם קודם שנמר כל מתנות לפני ולפנים מביא פר אחר ומתחיל בתחילה אלא י"ל לענין נשפך הדם קאמר זה לפני ולפנים דכולהו כחדא מתנה חביבי דהיכל כחדא מתנה וכן דמוכח מיהו טבל לייבב פירוש רש"ל דה"ק זה לפני ולפנים דמתנות דלפני ולפנים חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה אם וכן בהיכל חדא תחיבי ומכפר על טומאה שחירעה בהיכל מוכח כמשמעו חדא תחיבי ומכפר על שנממא בפנים ולא שהה כשיעור השתחויה ועבד עבודה ומשום דפשטיה דקרא מייתי בכפרה שמכפר על מקדש הקודם על הכהנים ועל עם הקהל כי' על כן פירש רש"י כן: דברי

*) נשון רבינו סוא משונ כנסה קנא ונראה דל"ל רש"י סבר זאת חוקה מישומא סוא כלומר וכו' אפילו נגדי לבן אחת בשנה נמי מישומא סיא כלומר עבודה וכו'. **) נפיגו שם בזבחים ליפא כלל כסך ליבאת ע"ם וגילסת רבינו שם ל"ע רב.

תוספות ישנים

כי. בפרק ולד חטאת (דף יח:) קאמר תרומת הדשן ושעיר המשתלח כי כשוכין ובריך הנימת לא"ר [אין] הסגן מתיכרין אלא לא"ר (אין) נהגין מאי אילא לאמר תרומת הדשן ובגדי הכהנה כי: ולכאן לא הם לסתריך וכל דלא תניא בכל שהוסה לגיסרי מוכרע שלאסורה לפי שאין זה קדשים אלא מעשה מון אבל שעיר המשתלח נקדש בפנים ושבלה ערופה אע"פ שמעשיה מון כתיב בה בפרה כקדשים. מ"ר: ועגלה ערופה כי. פי' רש"י דערופה אוסרה בכתיב ומרמו שם שם מהא קטורה א) (ומאמר בהיא (ל"ש) בפ"ק דכריתות (דף ו.) אך הימה (ה"ב) אלמוד לומר לי מן דרשה מיסוק לי דבפרה כתיב בה בקדשים ומיהה יליפון נמכבת ע"ז פרק אין מעמידין (דף כנ:) מיסוק בנאה נמת דאמרינן שם שם מעבלה ערופה ומיהן דתמריהו לריבי דמסם שמעיון קטורה אבל לא מיסוק בנאה הילכך כתיב בה בפרה ואי כתיב בה בפרה לא ידעינן קטורה ומ"ה לאמר דאמר עגלה ערופה מיהה אסוקה מהיים לאמר לי קרא דומרכם שם לומר שלאסורה אחר בעשיים מעוהה מיסוק ליה דבפרה כתיב בה ולמאי אלא אם לא ל